

Baltayla Sapın Hikayesi

– kul mehmet · 24 Ocak 2019

Bir baltaya saptık
Sap olduk ta ne yaptık?
Ancak kestik durduk
Kestikçe kudurduk
En sonunda kendi tabutumuzun ağacını kestik
Bu nedir dedik
Kimin için bilmedik
Aman boş ver dedik kestik
Kaldırdık kolumuzu kesmek için
İçi boş çuval gibi yere yığıldık
Artık ne saptık ne balta
Bundan sonrası bakalım yarayacak mı bir halta
Gidip de gelen söyleyen var mı?
Üzüldü sanki balta sapsız kalacak diye halini düşünmeden
Oysa sap olacak çok vardı
Kesecek ağaç yoktu

Saptık
Acımasızdık
Saplık neydi anlamazdık
Karnımızı doyursun ne önemi vardı
Kestiğimiz kârı
Etrafı bir korku sardı
Ağaç yoktu kış geldi kapıyı çaldı
Başladı tir tir titremeye insanlar
Birbirlerini yaktı ısındı sapsızlar en son geride kalan
En son kendisini yaktı
Sap olanlar hep yanarmış yanınca anladı
Geride kalanlara anlatamadı şimdi daha çok yandı

Aradan aylar geçti
Sokakta bağırın vardı yanık yanık
Ey insanlar kapıları biz neden kapattık
Sap olan kalmadı artık hep yanıldık
Pencerede bir ihtiyar

Ey evlat sapsız balta olmaz
Kışın odun kesilmez ısınan olmaz
Baltaya sap olanların kaderi yanmaktır
Toprağa ağaç olacak fidan bulunmaz
Çocuklar ihtiyarlar üşür lafta anlamaz
Var git yoluna ol bir ağaç fidanı
Yoksa sapsıza sap olacak sap mı bulunmaz kez zirvalamayı

Kömür bulundu emmi kömür ağaca gerek yok
Kömür nedir evlat
Yer altında eşmeyle bulunur emmi
Yani yine balta sap meselesi yeni adıyla
Kömürde olsa balta sap gerek çıkarılması için
Var git yoluna yok mu senin başka bir işin

Mehmet Aluç - Gülveren